

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder taleren.

Aksel Larsen: Forudsætningen for kilde-skattens indførelse må være skattefradrag-reglens ophævelse.

De lapper, man har sat på skattelovgivningen i form af opsparingspræmier, i form af merindkomstfradrag og forskellige andre fradrag som rejse- eller transportfradraget, er enten til skade, fordi de komplicerer administrationens arbejde, eller de er dårlig nødhjælp på grund af den skøre skattefradragregels eksistens. Så længe vi bibeholder denne regel, og så længe man ikke vil effektivisere ligningen, er der dog 2 fradrag, der i hvert fald må opretholdes, nemlig fradraget for udearbejdende hustruers indkomst og lønmodtagerfradraget. Men det er typisk, at medens regering og folketingsflertal er villige til at udvide andre fradrag og at regulere dem opad og finde på nye opsparingspræmieringer, vil man ikke føre lønmodtagerfradraget og heller ikke føre hustrufradraget å jour, skønt priser og indkomster er næsten fordoblet, siden hustrufradraget blev indrømmet.

Nu har Dansk Kvindesamfund talt vrede ord til folketingsmedlemmerne og partierne, altså også til det ærede medlem fru Lis Groes, fordi sambeskatningen ikke er ophævet, og Dansk Kvindesamfund har sagt: vi tror ikke mere på partiernes løfter om, at de vil ophæve sambeskatningen. Det regner jeg med at socialdemokratiet har bemærket. I de 10 punkter, jeg ser her i Aktuelt, står jo nemlig, at nu skal de nok efter valget afskaffe sambeskatningen. Det er et nyt løfte.

Ja, det med sambeskatningen er nu engang sådan, at for det første er sambeskatningsproblemet af mindre betydning, end det gøres til af Dansk Kvindesamfund, og for det andet er det et så kompliceret problem, at det ikke lader sig løse så let, som Dansk Kvindesamfund åbenbart mener. Også her gælder det, at så længe der ikke svares skat i forhold til bruttoindtægten, men i forhold til indtægten minus den betalte skat, er en løsning ikke mulig. Men proportionalsskatten hjælper noget. Fordobling af det maksimalt tilladte hustrufradrag, som vi foreslog, ville også hjælpe. Men det er Dansk Kvindesamfunds hidtidige for-

mand, det ærede medlem fru Lis Groes, jo modstander af; hun var med til at modsætte sig det forslag, vi fremkom med. Jeg ville ønske, hun kunne forklare hvorfor.

Mangelen på plan, hangen til ikke gennemtænkte nødløsninger og skelen til vælgerne har bevirket, at udbygningen af den sociale lovgivning ikke er blevet så god og gavnlig som ønskeligt. Tillægspension er godt, men måden, ordningen er udformet på, er mindre god. I grunden savnes der en forklaring på, hvorfor man ikke har sat sig som mål at få folke- og invalidepensionen op i en sådan højde, at tillægspension slet ikke var nødvendig, men så der blev mulighed for, at de enkelte, som måtte ønske det, kunne tilforsikre sig en tillægspension gennem et statsforsikringselskab. Statsanstalten kunne sikkert klare den sag. Det kunne måske også blive indledningen til, at vi fik den væsentlige del af forsikringsvæsenet og navnlig alle lovpligtige forsikringer tegnet i ét eneste offentligt selskab, så privat kapital ikke kunne hente profit ud af folks livs-, ansvars-, brand- og andre forsikringer.

Det er nyttigt, at der nu nedsættes en kommission til at kulegrave hele sociallovgivningen. Den bør naturligvis ikke blot beskæftige sig med at finde ud af, hvordan de sociale ydelser fra samfundet skal være; men også hvordan de skal finansieres, således at man ikke nøjes med at lovgive om udgifterne og blot lader kommende generationer om, hvor indtægterne skal komme fra. Måske kan kommissionen oven i købet finde ud af, at vort parti havde ret, da vi advarede imod allerede nu at lovgive om fuld folkepension til alle, medens der er langt igen, før man har sikret dem, der kun har folkepensionen at leve af, en tålelig tilværelse.

Om uddannelse og forskning har jeg ikke noget at sige ud over at henvise til de forslag og tanker, vi har fremsat, i særdeleshed ved vor ordfører, det ærede medlem hr. Morten Lange. Jeg har derimod noget at sige om tingets behandling af disse spørgsmål, som ganske vist — og desværre — har fortilfælde på andre områder.

Folketinget har, om ikke godkendt, så i hvert fald akkviesceret ved undervisningsministerens for mig ubegribelige løfte om, at det næste skridt på den højere uddannelses område efter påbegyndelsen af